

دینه ز خواب باز کن صبح شد ای نقار من
 برگ صبیح کز سگت بماند خمار من
 یکت صبا کمر رسد از سر کوی یار من
 صبح رسد بر دم زار کس نام یار من
 یاد صبا سینه دست غم طریف او
 کز دم روح بخش خود برد دل قرار من
 لاله صفت بچشم در غم عشق کلرخی
 شاهد اگر طلب کن از سدل دل انداز من
 جلوه سرو دامن دل بر بودی از چون
 گرفتاده در ضمن عکس رخ نقار من
 کفتم ازین پس کج زک هوای عشقی
 این دل عشقا ز من نیست خستار من
 کرگشته زلف او جان من بر بریم
 دانه جاش زلفتند دلم بر بکد از من
 کز چه بکنج غم سبز زارش دل گریسم
 آب زرد بر آسم دمه ز سکار من
 آنکه دل بر سجده زلف دلگش
 کرده حواله بر کلب نیست و کاشد کار من